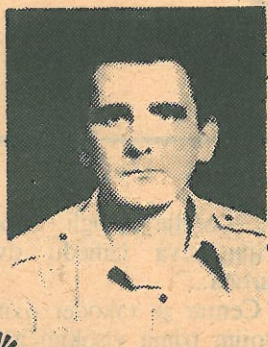

PIŠETA IN UREJUJETA:

Lojze Košorok
in Pavla Gruden

KAR PO DOMAČE...

Napetost med Iranom in Ameriko me je nagnala v resno premišljevanje o ekonomski in individualistični civilizaciji človeške rase.

Šele na poti v humanizacijo

Civilizacija v kolikor jo mi poznamo obstoja že najmanj šest tisoč let. Če pogledamo na to razdobje prakticiranja civilizacije v razmerju z vojnami, civilizacija zavzema le drobec teh šestih tisočletij.

Kaj boli našo civilizacijo? Svet se nahaja v najtežji krizi kar jih pomnijo moja leta. Ne samo bela rasa nego rasa vsega človeštva trpe na oboleni civilizaciji, kakor da se nahajamo v velikanskih globalnih krčih. Pričakovati je bilo, da se bo človeštvo po peklu, ki ga nam je priredil Hitler, zavedlo svojih pomanjkljivosti, in da bo krenilo v dobo miru ne da bi se mu še kdaj bilo treba z orožjem bojevati za mir. Za petami so nam še posledice atomske bombe in že nam preti nova vojna. Tokrat podpihuje žar pod pepelom naše individualistične civilizacije, ki jo pripisujemo krščanski veri, verski blaznež vzhodnega sveta.

Med dobrim in zlom

Kakorkoli poskušam polnoma nepristransko, in brez predsodkov z ozirom na vero, gledati na obe, t.j. vzhodno in zahodno civilizacijo, prihajam do zaključka, da je v toku obeh za krivila največje zločine nad človeštvom ravno individualistična civilizacija, ki je iz epohe v epoho ustvarjala pogoje za slabe principe, ki ne vodijo nikamor drugam kot le v uničenje sveta.

Kdor se količkaj ukvarja s človekovo notranjostjo ve, da dobro in zlo v človeški naravi spadata skupaj. Ravno tu, med tema dvema naravama tiči najbolj pereče vprašanje: kdaj bo človeštvo postalo sposobno nadzirati svoje agresivne in samouničujoče nagnjenosti in se obrnilo v smer miru? Ali pa bomo še naprej identifikirali civilizacijo z materjalizmom, t.j. z bogatstvom, častjo, položajem v družbi; ali bomo še naprej pripisovali važnost prestižu, vplivu in moči v borbi za te "dobine", ki zatem-

nujejo duh človeštva na vzhodu in zahodu, kjer so velik delež temu nazadovanju prinesle organizirane religije, ki ravno v vojnah pokažejo svojo nestrpnost. To se je pokazalo za časa Hitlerja. To je očevidno v muslimanskem svetu.

Tretja svetovna vojna

Če bo zaradi izmov individualistične civilizacije prišlo do tretje vojne, se skoraj upam trditi da jo bojo izzvali miti, ki nimajo nobene zveze s stvarnostjo človeštva, ampak ga zastrupljajo in ženejo v propast. Tema proti temi ne more ustvariti drugega kot vojno.

Kaj je nastrašnejše v našem svetu je mešanica tehnološkega znanja in nedisipliniranih strasti. Na žalost na svetu še vedno vlada napačna ideja o obćudovanju poedincev katerim mesa dovoljujejo, da odločujejo usodo človeštva. Če se bo enajsta ura svetu zavlekla vsaj še za dvajset let, in če bi ves ta čas cel svet posvetil prevzgoji današnjih generacij, in vzgoji nastopajoče generacije, kajti k miru vodi le prosvetljenstvo do katerega ima pravico vse človeštvo, ne le poedinci, bo humanizacija rodila dobo miru.

Pavla Gruden

Slovenec
za kuharja
v Beli hišiGostinec iz Ilirske Bistrice
je stregel predsednikom od
Trumana do Carterja

PIRAN, novembra - Srčala sva se po naključju v ozki piranski ulici, kjer si je kot ljubitelj starin ogledoval zgodovinske znamenitosti. Predstavil se je kot Anton Bastiani, rojen v Ilirski Bistrici pred skoraj šestimi desetletji. Pred vojno je šel delo iskat, ustavil se je v Trstu, kjer je dobil prvo zaposlitev v restavraciji sorodnice. Del zaslužka je pošiljal ostarelim staršem. Po vojni je poskušal v Trstu srečo kot lastnik bara, v petdesetih letih je bilo v Trstu v modi izseljevanje v Ameriko, tako je tudi on

"Slovenec sem
tako je mati
d'jala..."

Pod tem geslom se je v nedeljo 25. novembra v Auburnu Tawn Hall odvijal prvi ples slovenskih maturantov. Sicer ples kot vsaka povprečna slavenska zabava. Vendar je to bila svojevrstna slovenost, ki smo jo Slovenci prvič doživeli v Avstraliji.

Z ozirom na važen dogodek; rekli bi na zgodovinski dogodek slovenstva na petem kontinentu, bi prireditelji upravičeno pričakovali več obiskovalcev. Obisk je bil komaj zadovoljiv. Žal Slovenci tudi nismo navajeni na avstralsko hrano, ki jo moramo v naprej plačati. Zato bi šolski odbor bolje ukrenil, da bi ta važen dogodek proslavili v slovenskem domu. Zakaj ga pa imamo? In dobiček delamo drugim! Tudi slovenski Akademiki nameravajo, da bi imeli svoja javna predavanja v klubskih prostorih SDS. Kar je prav in pohvale vredno. Vsaj ti so že prišli do prepričanja, da se ni vredno prestrogo deliti po političnih prepričanjih ali svetovnih nazorih. Žal so še nekateri v Slov. šolskem odboru, ki imajo še polno predsodkov. In ravno ti bi jih ne smeli imeti.

Da preidemo k stvari. Obćinstvu so predstavili devet maturantov, kateri so polagali izpit iz slovenskega jezika. Vsi so slovenskega rodu. Kot navadno ob takih svečanih in izrednih prilikah je bilo povabljenih tudi nekaj častnih gostov. Osebe, ki so na ta ali oni način pripomogle, da je naš slovenski jezik tudi v avstralskem šolskem sistemu postal enakopraven drugim jezikom. Predvsem gre za sluga ministru za prosveto v NSW Eriku Bedfordu, kar je poleg drugega omenil

v svojem govoru. Maturante sta nam predstavili v angleščini Olga Lah in v slovenščini Mariza Ličan, katera je tudi učila in maturante pripravila za izpite.

Poleg govora ministra, je bilo več govoranc tako v slovenščini kot angleščini, vsi so povdarjali pomembnost dogodka, slavospev maternjem jeziku, peli hvale vsem doprinositeljem tega večera, dobesečno: ganili so nas do solz. Od vseh govornikov sta v svojih zahvalnih besedah zadela v jedro, maturanata Liza Reja in Redi Brežnik, Liza v slovenščini, Fredi v angleščini in povedala, kaj njim pomeni slovenska beseda in materin jezik; da jim je materin jezik mil in drag, da je to njihova dolžnost in pravica, da se ga uče, ker je to njihova dediščina, ki jo podedujejo od svojih staršev. Ter da so kot člani avstralske družbe dolžni, da doprinesejo svoj delež k več kulturni družbi Avstralije, da jo bogate itd.

Maturantje so prejeli od Slov. akademškega društva v Sydneyu v poklon lično izdelane plakete v spomin, katere je razdelil minister E. Bedford. Domovina se je tudi spomnila na ta dogodek in jim po vice-konzulu poslala dragocene knjige: katere je s posvetilom darovala Izseljenska Matika v Ljubljani. Knjige je maturantom izročila predsednica Slov. šolskega odbora Majda Zellmer. Žal odbor ni bil toliko takten, da bi na to lepo in pomembno svečanost povabil zastopnika domovine. (Pač zopet naši predsodki - tokrat politični). Kljub temu, da so v šolskem odboru zastopane vse slovenske organizacije v Sydneyu, brezdvoma od-

bor je svoje delo opravil uspešno, namenoma ali namenoma se ni jasno povedalo, kdo je knjige daroval. (Pomanjkanje v znanju slovenščine?).

Z ozirom, da so v Slov. šolskem odboru zastopane vse slovenske organizacije, kot poedinci, se med rojaki vse bolj in bolj pojavlja vprašanje o zagonetki Narodnega društva. Ker so v osnovi vsa obstoječa slovenska društva narodna! Kakšne kvalifikacije imajo osebe, oz. člani, ki pod tem navidezno suverenim naslovom delujejo kot nekakšno obće narodno predstavništvo v Avstraliji? Z ozirom, preprosto

povedano, an šekasto slovensko emigracijo, da niso to morda člani ZZN (Zveze Zaslužjenih Narodov)? Nemara so le papirnati tigri?

Vsekakor in kakor koli že, voz slovenstva v Sydneyu se je pomaknil za ped naprej. Pereče in boleče vprašanje je, koliko maturantov nam bo uspelo privabiti v naslednjih letih v slovenske šolske klopi?! Z ozirom na dediščino, katero mi posredujemo mladini s svojimi vzgledi, narodno zavestjo in narodnim ponosom?!

Mladim slovenskim maturantom iskrene čestitke!

Lojze Košorok

Novice in zanimivosti

ODLIKOVANJE ZA KARTUZIJO PLETERJE

PLETERJE - Ob 75-letnici neprekinjenega delovanja je predsednik Tito odlikoval kartuzijo Pletterje z redom zaslug za narod z zlatim vencem. na slovesnosti, ki so se jo udeležili Viktor Avbelj, France Popit, Marjan Breclj, Janez Vipotnik, ter drugi gostje, je sedanjemu priorju Janezu Drolcu izročil visoko odlikovanje predsednik predsedstva Slovenije Viktor Avbelj.

Po zahvalnih besedah je prior na kratko orisal zgodovino kartuzije ter, med drugim dejal, da se je med vojno znala postaviti na stran resničnih borcev za svobodo - partizanov.

"Težke trenutke smo preživljali, ko so Italijani vdrlili v kartuzijo, vendar je tedanji prior Josip Edgar Lavov znal skriti svoje prijatelje. Po vojni se je kartuzija vključila v obnovo domovine, kasneje pa so jo velikokrat obiskali politični in kulturni delavci.

Prior je omenil tudi velike zasluge Borisa Kidriča za kartuzijo in poudaril, da je bil zanjo nadvse razveseljen trenutek, ko jo je obiskal predsednik Tito.

V kratkem kulturnem programu je šentjernejski oktet zapel več partizanskih in narodnih pesmi.

LJUBLJANA PONUDILA POMOČ PARMİ

LJUBLJANA - Ob tragediji v parmski bolnišnici, kjer je prišlo do eksplozije, je predsednik ljubljanske mestne skupščine Marjan Rožič poslal parmskemu županu Aldu Cremoninu in prebivalcem pobratene Parme sožalno brzojavko. Ljubljanska mestna skupščina se je povezala z mestnim odborom Rdečega križa in Kliničnim centrom v Ljubljani, da bi lahko takoj ponudili pomoč - predvsem kri. V odgovoru iz Parme so se prebivalci pobratene mesta toplo zahvalili za ponudeno prijateljsko pomoč.

PRVI ŠTIRJI MAGISTRI IZ KRANJA

KRANJ - V Kranju so slavili 20-letnico visoke šole za organizacijo dela. V okviru te šole je od ustanovitve pa do danes diplomiralo 1898 slušateljev na prvi stopnji (od tega 92 odstotkov ob delu) in 199 na drugi stopnji (74 odstotkov ob delu). Na slovenosti so uradno razglasili promocijo prvih štirih magistrstrov visoke šole za organizacijo dela, Romana Albrehta, člana predsedstva CK ZKS, pa so razglasili za rednega profesorja šole.

FAKULTETA V NOvem MESTU?

Inženiriji strojništva so na Dolenjskem iskani strokovnjaki. Do konca nove petletke, ki jo pravkar načrtujejo, bi jih potrebovali nič manj kot 185, od tega največ tovarna avtomobilov IMV.

Z dosedanjim načinom študija teh kadrov ne bo moč dobiti v omenjenem roku. Na novo izšolani strokovnjaki se po diplomi ne vračajo domov, čeprav so štipendisti.

"Zato smo se v Novem mestu odločili organizirati redni študij v okviru ljubljanske fakultete za strojništvo", pravi inž. Božo Kočevar, ravnatelj izobraževalnega centra za tehniške stroke.

Če bo šlo vse po sreči, se bo redni fakultetni študij v Novem mestu začel že v šolskem letu 1980-81, in sicer vo prostorih srednje tehniške šole v Šmihelu, v naslednjem šolskem letu pa se bo nadaljeval pod streho novega centra za usmerjeno izobraževanje.

93

STRAH PRVA VOJNA

Delegacija SR.Hrvatske

Prenos sa str. 3

Splitska robna kuća i banka u Sidneju?

Govoreći o odnosima sa Australijom članovi delegacije su naglasili da je iseljeničtvo u ovoj zemlji novijeg datuma i heterogenije od iseljeničtva na N. Zelandu, ali je zato znatno brojnije.

Dr Stipe Šušar je izjavio da u Australiji živi oko 120.000 doseljenika hrvatske nacionalnosti, da je oko 100.000 iz Makedonije, a ostalo su Srbi, Crnogorci, Slovenci, Muslimani i dr. (ovo su zvanični podaci vlade Australije).

O odnosima između dviju zemalja (Australije i Jugoslavije) članovi delegacije su izjavili da su na ulaznoj liniji i da se iz godine u godinu poboljšavaju.

Pored jačanja kulturno-naučnih veza između SR Hrvatske i Australije (pitane jezika, škola, razmjena iskustava i učila i dr.) Dr Šušar je izjavio da će delegacija predložiti svojim domaćinima - australijancima - da se u Sidneju otvori jedna robna kuća koja bi prodavala širi asortiman robe, kao i jedna banka iz SR Hrvatske. Dr. Šušar smatra da je najrealnije da se ovi poslovi povjere KOTEKS-u iz Splita, kada je u pitanju robna kuća, a Investiciono komercijalnoj banci iz Splita za obavljanje bankarskih poslova. Banka, rekao je on, ne bi služila samo za prikupljanje doznaka doseljenika, već prvenstveno da pospješuje ekonomsku razmjenu između dvije zemlje.

Ko god se vrati u SR Hrvatsku - dobiće posao!

Već sada SR Hrvatska oskudijeva u odgovarajućim strukama i svaki onaj povratnik koji dođe - imaće sigurno zapošljenje. Ovo se odnosi na sva proizvodna zanimanja, dok t.zv. činovnika, administrativnog osoblja, ima i kod nas previše - izjavio je DR Šušar.

Od 4 miliona i 620 hiljada stanovnika, odnosno Hrvata, 1,5 milion je zaposleno u društvenom sektoru, što znači da svaki treći ima obezbijeđenu zaradu. Zatim, Hrvatska ima 420 hiljada penzionera, a svake godine u prosjeku otvaramo novih 80 do 100 hiljada radnih mjesta. Pošto godišnje srednju školu završava oko 25 hiljada srednjoškolaca (18.000 nastavlja sa studijama), mi godišnje imamo "manjak" za oko 30-35.000 proizvodnih radnih mjesta (zanatlija).

Kada govorimo o zidarima, limarima, vodoinstalatima, mehaničarima, ugostiteljima, onda se slobodno može reći da je u SR Hrvatskoj, a i u cijeloj Jugoslaviji, sada raj za njih - zarađuju odlično i imaju dosta posla.

Naravno, mi nismo došli da pozivamo ljude da se vraćaju, oni su vjerovatno potrebni Australiji kao radna snaga i kao stručnjaci, ali naglašavamo ko god želi može da se vrati, ako nije član terorističkih organizacija, pa i ako je malo politički lutao oprostimo mu,

pod uslovom da se nije direktno angažovao na rušenju društveno-političkog sistema u SFR Jugoslaviji.

Koliko ima "neprijatelja"?

Godine 1966. izašao je zakon o amnestiji, pa svi oni koji se kasnije nisu ogrješili o naše zakone i koji nisu ratni zločinci mogu se slobodno vratiti kući. U vrijeme hladnog rata angažovane su poražene naci-fašističke snage koje su vodile kampanju i otvorenu borbu protiv Jugoslavije. Iz godine u godinu, iz dana u dan, takvih snaga je sve manje i sada se smatra da su one uglavnom skoncentrisane u pet-šest zemalja: SAD, Kanada, Švedska, Australija, neke zemlje Južne Amerike i nešto malo u SR Nemačkoj.

Smatra se kao pouzdano da na svo iseljeničtvo (i raniju emigraciju) otpada oko 14.000 članova raznih ustaških i proustaških organizacija - koji plaćaju članarinu, dok ih ima samo oko 200 koji su spremni na direktni i otvoreni teror: ubistva, podmetanje eksploziva i dr.

Međutim, iz dana u dan međunarodna klima im sve manje pogoduje za njihove nečasne poslove...

(Ovo su opšti osvrti na konferenciju za štampu koju je imala delegacija vlade SR Hrvatske sa predstavnicima etničke štampe i radija).

B. Samardžić

"Histerična propaganda..."

Prenos sa str. 3.

mnogi pisani materijali i posle rata od strane Lj. Urbančića slični nacističkoj propagandi iz 40-tih godina.

Dokumentima je priloženo zvanično pismo Jevrejskog dokumentacionog centra iz Beča sa potpisom Simona Vizentala, kojim on potvrđuje da ima u posedu dokumentaciju da je Lj. Urbančić proglašen ratnim zločincem za svoju propagandu i saradnju sa nemačkom okupacionom silom, njenom propagandom i policijskom mašinerijom.

Iza toga slede originalni dokumenti (fotokopije originala) tekstova koje je Lj. Urbančić pisao tokom rata (1943-1945) i posle rata u Australiji. Dokumenti su pribavljeni iz Arhiva u Ljubljani, zatim Britanskog ministarstva spoljnih poslova, Arhive u Vašingtonu i dr. Mnogi dokumenti

su sačinjeni po savezničkim obaveštajnim službama tokom drugog svetskog rata. Kao naprimer, Mikrofilm lista "Slovenec" od 15. septembra 1944. godine, mikrofilmovan je 28. septembra iste godine u Stokholmu i dostavljen britanskoj centrali u Londonu. Zatim, tu su kopije telegrama britanskih diplomatskih organa, pripadnika armije višeg ranga i dr.

Dosije sadrži i australijske dokumente: fotokopije pisanja i fotografije Spremnosti od 22. avgusta 1978. godine kada je Lj. Urbančić prisustvovao proslavi u domu "General Vjekoslav Luburić". Iz dokumenata kojim se mora verovati jer potiču od australijske obaveštajne službe (ASIO) vidi se da je ustaška organizacija sa "Maksom" Luburićem kriva za uništavanje 600.000 Jevreja,

Srba i Cigana. Takođe, u dokumentu koji je bio dostavljen federalnom parlamentu Marta 1973. godine vidi se da je Fabijan Lovoković, urednik Spremnosti bio postavljen za člana odbora HOP-a za Australiju i da je urednik lista "Spremnost". Iz dokumenta se vidi da je aktivnost Lovokovića proustaška i pronacistička.

Očito, materijali koji su prezentirani parlamentu više nego dovoljno, ubedljivo, govore o sprezi raznih poraženih nacističkih i fašističkih snaga i o njihovoj sadašnjoj delatnosti u Australiji. Na zvaničnoj Australiji leži odgovornost da ih pažljivo prouči i preduzme mere kako bi se jednom za svagda stalo na put vraćanju na mračna vremena Musolinija, Hitlera, Ante Pavelića, Rupnika, Ljotića, D. Mihajlovića i brojnih drugih.

Istovremeno kada i javnom tužiocu svi dokumenti su uručeni i predsedniku Liberalne partije NSW Gosp. Paternu. On je obećao da će do kraja ove nedelje biti doneta odluka Liberalne partije.

Dvostruko slavlje J.A.K.S. Centra Geelong

Prenos sa str. 7.

Odavno je već konstatovano i dokazano da Jugoslav. zajednica u Geelongu uživa sveopće simpatije državnih i lokalnih vlasti Victorije, kao i od svojih sugrađana Australaca koji veoma rado ističu zajedničku saradnju i dobre međusobne odnose.

Samo iz potvrde gore rečenog ističemo listu gostiju naših Australiskih prijatelja koji su na ovoj svečanoj zabavi uveličali svojim prisustvom proslavu dana naše Republike - 29. Novembra.

Pretstavnik Federalnog Parlamenta za Corio, naš veliki prijatelj Gosp. Gordon Sholes,

Pretstavnik Parlamenta Victorije Gosp. Neil Trezise sa suprugom.

Prijatelj Shire of Corio Cr. Trudi Moritz, i Gosp. Moritz.

Chief Superintendent of Police Headquarters, Gosp. i G-da Hawkins.

Comunication Consultant - Reditelj i Filmski snimatelj Gosp. Boland sa suprugom. Gosp. Boland je naš poznati prijatelj koji često snima u Jugoslaviji, čiji se najnoviji film uskoro očekiva na kanalu TV 9.

Potprijatelj Općine Corio Gosp. M. Parks sa suprugom.

Šef Policije N. Geelonga Gosp. Barrit Barney sa suprugom.

Gosp. Ray Rammia - Vlasnik poznatog Hotela Golf View.

Izvinjenje su izrazili da ne mogu prisustvovati službenom spriječenosti: Ministar Imigracije, i Etn. Poslova Vic. Gosp. Allan Wood, Direktor za komunalne odnose u zajednici pri Vladi Victorije, Gosp. Mato Tkalčević, Mayor grada Geelonga Gosp. Clover Howard, Menadžer radio Stanice Geelong - 3GL, Gosp. Terry Taylor, i Direktor Good Neighbour Council - Geelong.

Ispred Generalnog konzulata S.F.R.J. u Melburnu, prisustvovao je omiljeni i do sad najmlađi Konzul u Vic - Feodor - Feda Polojac sa suprugom.

Tu su još i "zvaničniji" predstavnici Jugoslav. zajednice Sekretar Koozbora Gosp. Toni Susović, i stalni gost omiljeni i popularni voditelj konferenze na svečanim zabavama Centra - Geelong, i Voditelj emisije na Srpskom jeziku, Gosp. Nijaz - Šubara Zukić sa suprugom. Insistirano je da spomenemo i svoju malenkost, jer sam bio zvanično pozvani gost Centra sa kojim sam blisko saradivao od dana osnivanja ovog vrednog kolektiva, što je to i na-

ročito potcrtano ove večeri dodeljivanjem mi Zahvalnice - diplome sa posvetom, te Spomen zastavicom sa Grbovima Jugoslavije i Australije i grbovima svih Jug.Republika, i grbovima ostalih Australiskih država. Naročito mi je dragi poklon Minijaturni trofej - Jug. Kup 1979 god, a svakako me čini srećnim otvorena čestitka Prijet. Centra Gosp. Drage Petrošaneća na osvajanju prve nagrade na konkursu "Njegos" u Sydney, kao i lipepe želje u povodu mogeg skorog odlaska u posjetu Domovini.

Čitavi tok večeri protekao je u zaista nezaboravnoj atmosferi. Sve u svečanom duhu. Kako ne biti gord kad ti u ruke predaje najistaknutiji član zajednice u kojoj živimo zastavu Australije, Victorije, i Jugoslavije?

Divne su i simbolične reči izgovorili Gordon Sholes, Neil Trezise, i naš Konzul Feda prilikom ovog jedinstvenog i svečanog čina. Tri zastave, tri simbola za naš najveći praznik - Dan Republike. Zato su i više nego li samo simbolične riječi Konzula Polojca kad kaže: "... Ove tri zastave koje danas primete neka vam budu simbol onoga što

ste vi ovdje postigli - Most prijateljstva između dva naroda..."

Centar je također ovim svojim trima visokim gostima uručio simbolični poklon - zastavice ambleme i minijature trofeje Jugo Kupa, a svim suprugama svojih gostiju i bogate bukete cvijeća koje su podijelile curice iz sastava najmlade folklorne grupe J.A.S.K. Centra.

Buran Splauz je doživio John Boland - taj veliki majstor kamere kada je izašao na binu posle prijema poklona, iznoseći svoje utiske iz Jugoslavije a koje će i nama vizuelno prikazati na našim TV ekranima.

Tri "generacije" - najmlađi, srednji, i stariji iz sastava Folklor izveli su divan program, koji je u novoj koreografiji osjetno uznapredovao za kratko vrijeme svojeg postojanja. Nismo mogli odoliti - uskoro se je ovom kolu "tri generacije" pridružila i naša "četvrta" iz sastava koji više mogu posjediti nego poskočiti. A poskočili smo svi u kolo kad nas je pjesmom "Jugoslavijo... Jugoslavijo..." "izazvao" majstor harmonike Abdulah iz "Zvuka rodnog kraja". Ovim zvucima do zore...

Razigrana mladost JAKS centra - Geelong

U čast Dana Republike

ODLIČAN PROGRAM JUGOSLOVENSKE RADIO ZAJEDNICE

Adelaide, - Program jugoslovenske radio zajednice emitovan 27. novembra 1979., koji je namenjen u čast 36-tog rođendana Nove Jugoslavije bio je zaista na zavidnoj visini.

Odabrane pesme i igre i kraće informacije o značaju 36-tog rođendana Republike dočarale su slušaocima svečanu atmosferu, sličnu onoj koju jugoslovenska radiofuzija stvara u našem starom kraju prilikom ovih svetkovina.

Ova veoma dobro uređena emisija daje nam nade za sve boljim i potpunijim programom jugoslovenske radio zajednice, kojoj je potrebna i svestranija pomoć Jugoslovena Južne Australije.

M.J.M